

Závěrečná zpráva z hodnocení dopadů regulace (RIA)

1. Název návrhu zákona: Zákon o přístupnosti internetových stránek a mobilních aplikací a o změně zákona č. 365/2000 Sb., o informačních systémech veřejné správy a o změně některých dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů	
Zpracovatel / zástupce předkladatele: Ministerstvo vnitra	Předpokládaný termín nabytí účinnosti: 23. září 2018
2. Cíl návrhu zákona	
Cílem návrhu zákona je stanovení podmínek pro zajišťování přístupnosti internetových stránek a mobilních aplikací povinných subjektů a transpozice směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/2102 ze dne 26. října 2016 o přístupnosti internetových stránek a mobilních aplikací subjektů veřejného sektoru.	
3. Agregované dopady návrhu zákona	
3.1 Dopady na státní rozpočet a ostatní veřejné rozpočty: ANO	
<p>Náklady na straně povinných subjektů se budou odvíjet od souladu internetových stránek a mobilních aplikací se stanovenými pravidly. Povinné subjekty je nutné pro určení hospodářských a finančních dopadů rozdělit do dvou kategorií. První kategorie je tvořena těmi povinnými subjekty, které jsou zároveň orgány veřejné správy podle § 1 odst. 1 zákona o informačních systémech veřejné správy (státní orgány a orgány územních samosprávných celků). Druhou kategorií jsou povinné subjekty, které orgány veřejné správy podle zákona o informačních systémech veřejné správy nejsou.</p> <p>Pro povinné subjekty z první kategorie platí povinnost k zajištění přístupnosti do jisté míry již dnes (ve vztahu k informacím souvisejícím s výkonem veřejné správy, které jsou uveřejňovány způsobem umožňujícím dálkový přístup). Pravidla, která jsou stanovena prováděcím právním předpisem k zákonu o informačních systémech veřejné správy, tj. vyhláškou č. 64/2008 Sb., o formě uveřejňování informací souvisejících s výkonem veřejné správy prostřednictvím webových stránek pro osoby se zdravotním postižením (vyhláška o přístupnosti), budou však změněna, čili na dosažení souladu s novými pravidly budou muset tyto povinné subjekty vynaložit určité náklady. Pro povinné subjekty z druhé kategorie se jedná o povinnost zcela novou. Ty budou muset taktéž vynaložit určité náklady na zajištění přístupnosti jimi spravovaných internetových stránek. Zcela nová je pak povinnost zajištění přístupnosti mobilních aplikací, v souvislosti s níž budou muset na dosažení souladu s pravidly přístupnosti vynaložit náklady obě kategorie povinných subjektů.</p> <p>Obecně nicméně platí, že pokud jsou základní principy a požadavky na přístupnost brány v potaz již při zadání a vývoji internetových stránek a mobilních aplikací, pak nevznikají žádné dodatečné náklady. Pokud nedojde k zohlednění požadavků na přístupnost, mohou náklady vzniknout. Je pak na rozsahu konkrétních problémů a nedostatků, jak velké náklady na změny vzniknou. Může se jednat o nulové náklady v případech, kdy postačí pouze změnit několik záležitostí ve zdrojovém kódu šablony, ale může se naopak jednat o velké náklady spojené s přebudováním renderování stránek uživatelského rozhraní tam, kde jsou nedostatky závažnějšího charakteru.</p>	

3.2 Dopady na mezinárodní konkurenceschopnost ČR: ANO
Nová právní úprava přinese povinným subjektům možnost využívat modernější technologie než doposud, a nebude tak docházet k nutnosti využívat již technologicky zastaralá pravidla. Výrobci a poskytovatelům technologií a programů dá nová právní úprava jistotu v tom, že pokud jejich produkty budou vyhovovat základním požadavkům na přístupnost internetových stránek a mobilních aplikací, budou v rámci nejen vnitřního trhu konkurenceschopné.
3.3 Dopady na podnikatelské prostředí: ANO
Návrhem zákona nejsou předpokládány přímé dopady do podnikatelského prostředí. Výrobci a poskytovatelům technologií a programů v této oblasti přinese nová právní úprava jistotu v tom, že pokud jejich produkty budou vyhovovat základním požadavkům na přístupnost, budou konkurenceschopné.
3.4 Dopady na územní samosprávné celky (obce, kraje): ANO
Územní samosprávné celky budou podle návrhu zákona povinnými subjekty, avšak povinnost obdobná povinnosti zajištění přístupnosti internetových stránek a mobilních aplikací vyplývá pro povinné subjekty již nyní z § 5 odst. 2 písm. f) zákona o informačních systémech veřejné správy.
3.5 Sociální dopady: ANO
Návrh zákona se týká zejména práv osob se zdravotním postižením na přístup k informacím a službám. Nová právní úprava představuje posun v oblasti zajištění přístupnosti, a to nejen z toho důvodu, že nahrazuje již technicky překonané požadavky, ale zavádí i nové právní instituty (nepřiměřená zátěž, sledování přístupnosti) a obecně unifikuje tuto problematiku napříč Evropskou unií.
3.6 Dopady na spotřebitele: ANO
Při dodržení pravidel, které nová právní úprava stanoví, budou internetové stránky a mobilní aplikace veřejného sektoru přístupnější, což bude uživatelsky přínosné pro osoby využívající služby poskytované na dálku povinnými subjekty.
3.7 Dopady na životní prostředí: ANO
Vzhledem k tomu, že služby poskytované povinnými subjekty budou dostupnější, mohlo by dojít k úsporám při spotřebě papíru a celkovým nákladům na tisk a taktéž k nižší nutnosti osob se připravovat na úřad, a tedy ke snížení vypouštění oxidu uhličitého do ovzduší.
3.8 Dopady ve vztahu k zákazu diskriminace a ve vztahu k rovnosti žen a mužů: NE
3.9 Dopady na výkon státní statistické služby: NE
3.10 Korupční rizika: NE
Předložený návrh zákona nezakládá možnost vzniku korupčních rizik, naopak sjednocuje a narovnává podmínky jak pro subjekty veřejného sektoru v postavení zadavatelů, tak pro dodavatele souvisejících technologií.

3.11 Dopady na bezpečnost nebo obranu státu: NE

1. Důvod předložení a cíle

1.1 Název

Návrh zákona o přístupnosti internetových stránek a mobilních aplikací a o změně zákona č. 365/2000 Sb., o informačních systémech veřejné správy a o změně některých dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů.

1.2 Definice problému

Jedním ze základních principů moderní společnosti a moderního sociálně spravedlivého státu je nastavení rovných podmínek a rovných příležitostí pro osoby se zdravotním postižením a faktické zabránění jejich diskriminace.

Klíčovou oblastí, jež je součástí takzvané „governance accessibility“ (přístupná veřejná správa a veřejné služby), a tedy i základním předpokladem pro veřejnou správu přístupnou i pro potřeby osob se zdravotním postižením, je přístupnost informací¹. Přístupnost informací znamená, že se s informacemi a službami především v elektronické podobě mohou seznámit a plně je využívat i uživatelé se zdravotním postižením, kteří bez zajištění přístupnosti nemohou plně na rovnoprávném základě takové informace využívat. Příkladem jsou internetové stránky, které mohou být natolik nepřístupné, že s nimi není schopen pracovat nevidomý uživatel, nebo naskenovaný dokument v digitální podobě, který není opatřen žádnými textovými informacemi o svém obsahu – i s takovýmto dokumentem nemůže celá řada uživatelů prakticky vůbec pracovat.

Česká republika patří v oblasti přístupnosti tradičně mezi nejaktivnější státy, jak co se týká oficiálního projednávání a respektování přístupnosti na národní a evropské úrovni, tak i vzhledem k aktivnímu zapojení českých odborníků. Díky aktivitám zástupců České republiky se po několikaletém projednávání podařilo koncem roku 2016 v rámci Evropské unie schválit směrnici Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/2102 ze dne 26. října 2016 o přístupnosti internetových stránek a mobilních aplikací subjektů veřejného sektoru (dále také jako „směrnice“) označovanou někdy jako „směrnice WMAA“, která je tímto zákonem transponována do právního řádu České republiky. Cílem této směrnice je harmonizace požadavků na zajištění přístupnosti internetových stránek a mobilních aplikací tak, aby s nimi plnohodnotně mohly pracovat i osoby se zdravotním postižením.

Směrnice upravuje zejména tyto oblasti:

- harmonizaci v oblasti přístupnosti internetových stránek a mobilních aplikací u subjektů veřejného sektoru,
- harmonizaci požadavků na nástroje pro tvorbu internetových stránek a mobilních aplikací,
- zajištění jednotného sledování stavu přístupnosti internetových stránek a mobilních aplikací (používá se také odborný termín „monitoring“),

¹ www.pristupnost-informaci.cz

- osvětovou a konzultační činnost.

Směrnice stanovuje následující klíčové lhůty:

Doba	Termín	Milník
Začátek	12/2016	Vyhlášení směrnice (a začátek běhu lhůt)
21 měsíců	do 9/2018	Povinnost transponovat směrnici do právního řádu členského státu
33 měsíců	od 9/2019	Aplikace povinností na nové internetové stránky
45 měsíců	od 9/2020	Aplikace povinností na všechny internetové stránky
56 měsíců	od 6/2021	Aplikace povinností na mobilní aplikace
62 měsíců	12/2021	Zavedení povinnosti monitoringu stavu přístupnosti a podávání zpráv EU

Směrnice ve svém textu odkazuje na evropskou normu EN 301 549 V1.1.2 „Požadavky na dostupnost pro zadávání veřejných zakázek na výrobky a služby IKT v Evropě“¹ (2015-04), která stanovuje podrobné požadavky na přístupnost a která je zároveň použitelná i na širší portfolio případů. Členské státy nicméně mohou zachovat nebo zavést opatření v souladu s právem Evropské unie, která přesahují minimální požadavky na přístupnost internetových stránek a mobilních aplikací vymezené ve směrnici. Takovým obecným rámcem přesahujícím požadavky uvedené v citované normě je mezinárodní norma ISO-40500 „Web content accessibility guidelines (WCAG 2.0)“², která je obecně uznávaným mezinárodním měřítkem pro technické principy a požadavky na přístupnost. Principy této normy budou sloužit jako základ pro požadavky na přístupnost pro internetové stránky a mobilní aplikace, neboť z nich vychází i uvedená norma EN 301 549 V1.1.2.

Česká republika má výhodu v tom, že většina technických opatření, kterými bude naplňována povinnost k zajištění přístupnosti internetových stránek a mobilních aplikací, je již v našem národním právním řádu upravena.

Cílem návrhu zákona je upravit povinnosti v českém právním řádu tak, aby povinné subjekty zajišťovaly přístupnost internetových stránek, včetně jejich obsahu, v souladu se směrnici. Podmínka se týká obsahu, který zpřístupnit technicky lze. Vyskytuje se i obsah, který se učinit přístupným nedá, například historické mapy, naskenované archiválie apod. Pro takový obsah se s plnou přístupností nepočítá.

² [Odkaz na informace a dokumenty k WCAG 2.0 na portálu www.pristupnost-informaci.cz](http://www.pristupnost-informaci.cz)

Zajištění přístupnosti je taktéž vyžadováno pro mobilní aplikace. Zatímco u internetových stránek se technická pravidla a postupy pro přístupnost vyvíjejí již dlouhodobě, u mobilních aplikací je vytváření standardů teprve na počátku. Jsou založeny na principech MAAP (Mobile application accessibility principles), které jsou základem připravované evropské normy. Je vhodné připomenout, že existuje několik značně neporovnatelných mobilních platforem, a proto je problematika přístupnosti mobilních aplikací pro osoby zdravotně postižené značně složitá.

1.3 Popis existujícího právního stavu v dané oblasti

Státní orgány nebo orgány územních samosprávných celků musí podle zákona č. 365/2000 Sb., o informačních systémech veřejné správy a o změně některých dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů, (dále také jako „zákon o informačních systémech veřejné správy“) postupovat při uveřejňování informací způsobem umožňujícím dálkový přístup tak, aby byly informace související s výkonem veřejné správy uveřejňovány ve formě, která umožňuje, aby se s těmito informacemi v nezbytném rozsahu mohly seznámit i osoby se zdravotním postižením. Formu uveřejnění informací stanoví prováděcí právní předpis, kterým je vyhláška č. 64/2008 Sb., o formě uveřejňování informací souvisejících s výkonem veřejné správy prostřednictvím webových stránek pro osoby se zdravotním postižením (vyhláška o přístupnosti).

Současná právní úprava se nevztahuje na všechny subjekty, na které dopadá směrnice. Taktéž neupravuje řadu práv a povinností, které jsou uvedeny ve směrnici. Pravidla stanovená prováděcím právním předpisem se dnes jeví jako technologicky téměř překonaná.

Státní orgány, územní samosprávné celky a jejich orgány a veřejné instituce ve smyslu zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů, jsou povinny způsobem umožňujícím dálkový přístup zveřejňovat celou řadu informací. I další právní předpisy partikulárně upřesňují, jaké konkrétní informace musí být zveřejněny na internetových stránkách. Samostatně jsou řešeny elektronické formuláře, které musí být zveřejněny mimo jiné i na portálu veřejné správy [dle ustanovení § 54 odst. 1 písm. c) ve spojení s § 54 odst. 6 zákona č. 111/2009 Sb., o základních registrech, ve znění pozdějších předpisů]. Tyto formuláře musí být přístupné, aby je mohly využívat i osoby se zdravotním postižením.

Právo na přístupnost k informacím a službám je obecně zakotveno zejména v Úmluvě o právech osob se zdravotním postižením, vyhlášené ve Sbírce mezinárodních smluv pod č. 10/2010 Sb. m. s., již je vázána jednak Česká republika a jednak všechny ostatní členské státy Evropské unie. Zajištění přístupnosti informací a služeb je obecně nutným principem pro rovné zacházení a zabránění diskriminace osob se zdravotním postižením tak, jak je upraveno zákonem č. 198/2009 Sb., o rovném zacházení a o právních prostředcích ochrany před diskriminací a o změně některých zákonů (antidiskriminační zákon), ve znění pozdějších předpisů. Předkládaná právní úprava se týká pouze subjektů veřejného sektoru a neupravuje dané povinnosti pro soukromoprávní subjekty (s výjimkou kvalifikovaného správce systému elektronické identifikace podle zákona č. 250/2017 Sb., o elektronické

identifikaci, který může být subjektem soukromého práva, avšak pro přístup k veřejným službám je vyžadováno zajištění přístupnosti).

V současné době není v tuzemském právním řádu stanovena povinnost k zajištění přístupnosti mobilních aplikací. Na mezinárodní úrovni jsou vypracovány základní principy pro přístupnost mobilních aplikací (MAAP). Pro každou platformu existují specifické návody pro vývojáře, ovšem nic z toho není v tuto chvíli implementováno jako transparentní povinnost do právního řádu.

Ministerstvo vnitra provedlo v roce 2014 analýzu současného právního stavu v dané oblasti, jejímž výstupem byl dokument „Vyhodnocení dosavadního regulačního rámce pro oblast přístupnosti a návrhů principů pro stanovení nového regulačního rámce“, který obsahuje jak faktickou analýzu stavu de lege lata, tak návrhy nového právního rámce, dále pak též obsahuje zhodnocení stavu přístupnosti a nejčastější problémy a jejich příčiny. Z analýzy i z dlouhodobé konzultační a poradenské praxe plyne, že největšími problémy současného stavu jsou:

- problém s toliko „nezbytně nutným“ rozsahem, se kterým jsou osoby se zdravotním postižením seznamovány,
- nejasný rozsah povinnosti přístupnosti internetových stránek,
- rozdělení pravidel dle jejich povinného naplnění,
- pravidla neodpovídající moderním standardům přístupnosti,
- přílišná orientace pravidel na statické internetové stránky.

Přesto, že problematiku přístupnosti informací a služeb částečně řeší § 5 odst. 2 písm. f) zákona č. 365/2000 Sb., nadále se v praxi vyskytují problémy. Právní úprava požadavků na technickou přístupnost internetových stránek se dnes jeví jako téměř překonaná a neodpovídá technologickým možnostem pro internetové stránky ani asistivním programům umožňujícím osobám se zdravotním postižením pracovat s internetovými stránkami. Nejčastěji se opakujícími problémy jsou:

- nedostatečná přístupnost obsahu,
- nepřístupné dokumenty,
- chybějící či nevhodné textové alternativy grafických prvků,
- nesprávné či nevhodné použití nadpisů,
- odkazy, jejichž označení nedává uživatelům smysl,
- špatná orientace ve velkém množství dat,
- CAPTCHA,
- nepřístupný Flash.

Z části lze tyto problémy přisoudit technické zastaralosti a nemodernosti pravidel a souvisejících metodik, neboť v dnešní době již není nutné lpět na některých dříve zavedených pravidlech. Internetové stránky je potřeba učinit dynamičtějšími, čehož lze

dosáhnout modernizací požadavků na přístupnost internetových stránek, a to zejména implementací mezinárodního rámce WCAG 2.0 (vizte níže).

Přístupnost mobilních aplikací veřejné správy není nijak systémově řešena. Jedním z důvodů je skutečnost, že mobilní aplikace nejsou ve veřejné správě téměř využívány. Existují mezinárodně uznávané základní principy přístupnosti mobilních aplikací (MAAP), které jsou pro jednotlivé platformy rozpracovány do tzv. „guidelines“, tedy návodů pro vývojáře, a dnes již pro určité platformy existují i konkrétní postupy a nástroje pro kontrolu přístupnosti. Každá mobilní platforma má technické postupy odlišné.

1.4 Identifikace dotčených subjektů

Rozsah povinných subjektů, tedy osobní působnost zákona, je stanovena zejména směrnicí. Ta stanoví, že subjekty veřejného sektoru jsou státní, regionální nebo místní orgány, veřejnoprávní subjekty ve smyslu čl. 2 odst. 1 bodu 4 směrnice 2014/24/EU nebo sdružení vytvořená jedním nebo více takovými orgány nebo jedním nebo více takovými veřejnoprávními subjekty, jsou-li tato sdružení založena za zvláštním účelem spočívajícím v uspokojování potřeb obecného zájmu a nemají-li průmyslovou nebo obchodní povahu. Zákon počítá s tím, že zajištění přístupnosti internetových stránek a mobilních aplikací bude povinné pro stát, územní samosprávný celek, městskou část nebo městský obvod územně členěného statutárního města nebo městskou část hlavního města Prahy, právnickou osobu zřízenou zákonem, právnickou osobu zřízenou nebo založenou státem, územním samosprávným celkem nebo právnickou osobou zřízenou zákonem, pokud byla zřízena nebo založena za zvláštním účelem spočívajícím v uspokojování potřeb obecného zájmu, které nemají průmyslovou nebo obchodní povahu, a je financována převážně státem, územním samosprávným celkem nebo právnickou osobou zřízenou zákonem nebo podléhá řídicímu dohledu státu, územního samosprávného celku nebo právnické osoby zřízené zákonem nebo je v jejím správním, řídicím nebo dozorčím orgánu více než polovina členů jmenována státem, územním samosprávným celkem nebo právnickou osobou zřízenou zákonem. Povinným subjektem bude také právnická osoba zřízená nebo založená právnickou osobou zřízenou nebo založenou státem, územním samosprávným celkem nebo právnickou osobou zřízenou zákonem, pokud byla zřízena nebo založena za zvláštním účelem spočívajícím v uspokojování potřeb obecného zájmu, které nemají průmyslovou nebo obchodní povahu, a je financována převážně právnickou osobou zřízenou nebo založenou státem, územním samosprávným celkem nebo právnickou osobou zřízenou zákonem nebo podléhá řídicímu dohledu právnické osoby zřízené nebo založené státem, územním samosprávným celkem nebo právnickou osobou zřízenou zákonem nebo je v jejím správním, řídicím nebo dozorčím orgánu více než polovina členů jmenována právnickou osobou zřízenou nebo založenou státem, územním samosprávným celkem nebo právnickou osobou zřízenou zákonem. Za povinný subjekt bude považován také dobrovolný svazek obcí, vysoká škola, škola a školské zařízení a kvalifikovaný správce systému elektronické identifikace podle zákona č. 250/2017 Sb. V případě vysoké školy, školy a školského zařízení se však uplatní speciální právní úprava, podle které budou tyto subjekty povinným subjektem pouze tehdy, bude-li se obsah jejich internetových stránek a mobilních aplikací týkat výkonu jejich působnosti.

Dotčeným subjektem je taktéž Ministerstvo vnitra, které má u povinných subjektů kontrolovat dodržování povinností stanovených zákonem a na základě metodiky stanovené Evropskou komisí sledovat, zda internetové stránky a mobilní aplikace povinných subjektů splňují požadavky na přístupnost internetových stránek a mobilních aplikací a podávat Evropské komisi zprávy o výsledcích sledování.

Pro všechny povinné subjekty bude zcela nová povinnost zajištění přístupnosti mobilních aplikací.

Nová právní úprava se dotkne i výrobců, poskytovatelů a provozovatelů technologií pro tvorbu internetových stránek, jejich obsahu a pro tvorbu mobilních aplikací. Většina takových technologií poskytovaných významnými subjekty na trhu již požadavky na zajištění přístupnosti obsahuje, neboť samotná přístupnost je ve světě moderních technologií známým a vyžadovaným aspektem. Některým výrobcům a provozovatelům takových technologií nová právní úprava umožní odůvodnit ve firemním prostředí nadstavbu dosavadní přístupnosti, což lze vnímat jako pozitivní dopad.

1.5 Popis cílového stavu

Cílem nové právní úpravy je stanovit podmínky pro zajišťování přístupnosti internetových stránek a mobilních aplikací tak, aby internetové stránky a mobilní aplikace povinných subjektů byly přístupnější na základě společných požadavků na jejich přístupnost, a transponovat směrnici do tuzemského právního řádu. Primárně se tedy zamýšlí zajistit, aby se s informacemi veřejného sektoru uveřejňovanými na internetových stránkách nebo v mobilních aplikacích mohly seznámit také osoby se zdravotním postižením, a aby tak mohly i tyto osoby využívat elektronické služby poskytované povinnými subjekty.

V rámci problematiky governance accessibility bylo definováno 10 základních principů, které se postupně začínají promítat i do předpisů Evropské unie a které jednotlivé členské státy mají naplňovat. Těmito základními principy jsou:

1. rovné šance a rovný přístup,
2. rovné možnosti práva a jeho dosažení,
3. rovný přístup k veřejným i komerčním službám,
4. liniiová bezbariérovost,
5. bezbariérová doprava,
6. přístupné informace nejen veřejné správy,
7. přístupné a použitelné služby včetně těch elektronických,
8. podpora osob se zdravotním postižením,
9. zabránění a předcházení diskriminaci,
10. pozitivní kompenzace a integrace.

Navrhovaná právní úprava naplňuje přímo principy 6 a 7 a nepřímo i několik dalších principů.

Přístupnost služeb a informací veřejné správy je také jedním ze základních principů eGovernmentu definovaných Evropskou unií. Faktická tvorba a provozování internetových stránek a portálů orgánů veřejné moci je součástí zajišťování služeb eGovernmentu a je nutno je realizovat plně v souladu s informační koncepcí České republiky. V rámci osmi základních principů eGovernmentu je definován také princip přístupnosti, který je propojen s prvním principem eGovernmentu na evropské úrovni s názvem „Inclusiveness and accessibility“. Naplňování tohoto principu znamená také to, že portály a aplikace povinných subjektů, budou plně přístupné a použitelné pro osoby se zdravotním postižením.

Výše uvedené principy jsou zajišťovány naplněním technických požadavků na přístupnost internetových stránek a mobilních aplikací. Zajišťování přístupnosti internetových stránek a mobilních aplikací musí být bráno v potaz již při samotné přípravě internetových stránek či mobilních aplikací, a to ještě ve fázi samotné formulace zadávací dokumentace pro výběrové řízení, buď na dodávku technologie na tvorbu a správu aplikace či systému, nebo na dodávku celého díla (takovým způsobem se doposud internetové stránky ve veřejné správě pořizovaly nejčastěji). Po celou dobu správy samotné technologie a tvorby obsahu bude nutno, aby povinné subjekty dodržovaly principy přístupnosti. Na tyto základní povinnosti jsou některé povinné subjekty navyklé, neboť státní orgány a orgány územních samosprávných celků mají v České republice již několik let povinnost mít přístupné internetové stránky. S novou právní úpravou budou moci povinné subjekty provozovat internetové stránky i s využitím modernějších a funkčnějších technologií, neboť s novou právní úpravou reglementující požadavky na přístupnost dojde k posunu v rámci technologického přístupu.

Příklady přístupnosti v případě naplnění cíle regulace:

- internetové stránky,
- popisy životních situací a jejich řešení
- elektronické formuláře a aplikace pro elektronická podání,
- portálové aplikace,
- rozhraní pro vyhledávání ve veřejných seznamech a veřejných rejstřících,
- klíčové portály ve veřejné správě (portál veřejné správy, eSbírka, daňový portál),
- portál EET, resortní portál práce a sociálních věcí, adresář veřejné správy a jejich aplikace
- rozhraní pro využívání služeb vytvářejících důvěru a důvěryhodných služeb, jako je elektronická identifikace či autorizace do portálů ve veřejné správě
- elektronické úřední desky,
- klíčové aplikace eGovernmentu, jako jsou datové schránky apod.,
- mobilní aplikace vytvářené územními samosprávnými celky,
- internetové stránky a mobilní aplikace dopravního podniku města,
- informace o škole či školském zařízení,

- internetové stránky a veškeré informace na nich uveřejněné poskytovateli sociálních služeb zřízených krajem či obcí,
- stránky veřejných výzkumných institucí, archivů a knihoven,
- atd.

U přístupnosti internetových stránek se již několik let za uznávaný mezinárodní standard považuje mezinárodní norma Web content accessibility guidelines (WCAG 2.0), která je vyhlášena jako ISO/IEC 40500. Tento komplexní a sofistikovaný standard udává jak základní principy přístupnosti, tak přináší i podrobnější techniky, jak tyto principy naplnit. Evropská unie vzala tento standard jako základ pro tvorbu harmonizačních norem a prováděcích aktů, samotné principy WCAG 2.0 jsou implementovány ve většině členských států EU (u těch, které již přístupnost ve svém právním řádu řeší).

Standard WCAG 2.0 je rozdělen do čtyř základních principů, z nichž se vyvozují další požadavky. Těmito základními principy jsou:

- Princip 1: Vnímatelnost – informace a součásti uživatelských rozhraní musí být prezentovány tak, aby je uživatelé byli schopni vnímat. Obsah internetové stránky je vnímatelný smysly – zrakem, sluchem a/nebo hmatem.
- Princip 2: Ovladatelnost – všechny součásti uživatelského rozhraní a všechny navigační prvky musí být ovladatelné. Formulářová rozhraní, ovládací prvky a navigace jsou ovladatelné.
- Princip 3: Srozumitelnost – informace a ovládání uživatelského rozhraní musí být srozumitelné. Informace a ovládání uživatelského rozhraní musí být srozumitelné.
- Princip 4: Stabilita – obsah musí být dostatečně stabilní, aby mohl být spolehlivě užíván širokou škálou přístupových zařízení včetně asistivních technologií.

Pro dynamické internetové aplikace existuje obdobný standard, a to mezinárodní standard Accessible rich internet application suite (WAI-ARIA), který také poskytuje dostatečné množství informací pro to, jak i dynamické aplikace vytvářet jako plně přístupné.

Složitější situace je u mobilních aplikací, neboť, jak již bylo výše uvedeno, zde neexistují jednotná technická pravidla a postupy, které by bylo možno použít pro všechny mobilní platformy. Lze nicméně předpokládat, že Evropská komise bude při stanovování jednotných požadavků na přístupnost mobilních aplikací vycházet z mezinárodně uznávaných principů přístupnosti mobilních aplikací (MAAP).

Uznávanými základními principy přístupnosti mobilních aplikací jsou:

- veškeré prvky mobilní aplikace musí být popsány dle jejich významu, kromě ryze designových prvků,
- ovládací prvky mobilní aplikace musí mít vždy jasnou svoji funkci,
- mobilní aplikace musí být ovladatelná standardními metodami,
- mobilní aplikace musí být plně funkční i s asistivními technologiemi a odečítači obrazovky,

- informace a objekty v mobilní aplikaci musí být vždy dobře čitelné a designované s ohledem na přístupnost a univerzalitu,
- mobilní aplikace musí být ovladatelná klávesnicí či obdobnými hardwarovými prostředky,
- mobilní aplikace se musí chovat předvídatelně,
- mobilní aplikace nesmí měnit sdělované informace a obsah bez vědomí uživatele,
- u funkcí mobilní aplikace, jež nelze udělat přístupnými, to musí být uživateli sděleno.

Jakýkoliv reklamní obsah v mobilní aplikaci nesmí omezovat přístupnost a použitelnost mobilní aplikace.

Evropská komise ve spolupráci s Evropským ústavem pro telekomunikační normy pracují na specifikaci technické normy, která by měla tyto principy dále rozpracovat a která se pak stane základem pro harmonizované požadavky na přístupnost mobilních aplikací.

1.6 Zhodnocení rizika

Hlavním rizikem je nenaplnění povinnosti transponovat předmětnou směrnici do českého právního řádu a z toho plynoucí případné sankce. Sice již nyní je v právním řádu České republiky pro státní orgány nebo orgány územních samosprávných celků zakotvena povinnost mít přístupné internetové stránky, ale tato směrnice je širší, a tedy její transpozice je zcela nezbytná.

Dalším významným rizikem je neschopnost reagovat na vývoj technologií a trendů jak pro tvorbu a správu obsahu (na straně povinných subjektů), tak i asistivních technologií (na straně zdravotně postižených). To by mohlo zapříčinit stagnaci, a především vynucování dnes již v podstatě překonaných pravidel a požadavků na přístupnost, které nevyhovují stávajícím možnostem a potřebám.

Rizika spojená s nečinností jsou tedy jak právní, pokud nedojde k naplnění povinnosti transponovat právní předpis Evropské unie, tak věcná, pokud dojde k neodůvodněnému krácení práv osob na přístupné internetové stránky a mobilní aplikace. Dalo by se dokonce uvažovat i o rozporu s Listinou základních práv a svobod, která upravuje právo každého na informace. V případě neprovedení právní úpravy by pak určitá skupina osob neměla k veřejným informacím a službám přístup.

2. Návrh variant řešení

2.1 Varianta I.: nulová varianta

Tato varianta spočívá v zachování současného stavu. Je nutno konstatovat, že touto variantou by došlo pouze k částečnému naplnění požadavků směrnice a některé oblasti by nebyly řešeny vůbec. Tato varianta se jeví jako nevhodná, neboť by její akceptací sice došlo k zachování povinnosti přístupnosti internetových stránek, avšak některé části směrnice by absentovaly úplně (přístupnost mobilních aplikací, nepřiměřená zátěž, výjimky, sledování).

2.2 Varianta II.: novela zákona o informačních systémech veřejné správy

Varianta spočívá v novelizaci pouze příslušných ustanovení zákona o informačních systémech veřejné správy a vyhlášky č. 64/2008 Sb. Tím by sice došlo k transpozici směrnice, ale vzhledem k tomu, že směrnice má odlišnou osobní působnost, a tedy rozsah povinných subjektů, a vzhledem k tomu, že předmět stanovený směrnicí je širší, než současná právní úprava, nejeví se tato varianta jako příliš vhodná. Případná novela zákona o informačních systémech veřejné správy by pak byla na úkor srozumitelnosti a aplikovatelnosti právního předpisu.

2.3 Varianta III.: nová právní úprava

Tato varianta zahrnuje tvorbu zcela nového zákona, který upraví jak principy směrnice, tak práva a povinnosti v ní stanovené. Nový zákon vyřeší i rozdílnou osobní působnost směrnice a současně právní úpravy. Zákon by transponoval směrnicí takovým způsobem, aby byly jednoznačně definovány povinnosti pro zajištění přístupnosti internetových stránek a mobilních aplikací pro povinné subjekty a stanovoval by podrobnosti i dalších oblastí, jež směrnice upravuje, například sledování stavu přístupnosti internetových stránek a mobilních aplikací (monitoring), nepřiměřená zátěž, prohlášení o přístupnosti, spolupráce s Evropskou unií apod. Nevýhodnou nové právní úpravy je nákladnost realizace její přípravy a komunikace problematiky směrem k povinným subjektům. Těmto nákladům by se ale do jisté míry nevyhnula ani varianta II.

3. Vyhodnocení nákladů a přínosů

3.1 Identifikace nákladů a přínosů

Varianta I: nulová varianta

Tato varianta nepřináší žádné přímé náklady ani žádné přínosy a může být vnímána jako neprovedení právní úpravy Evropské unie v tuzemském právním řádu se všemi souvisejícími náklady od nákladů na řízení pro porušení unijního práva až po náklady na vynucování přímého účinku neimplementované směrnice.

Varianta II.: novela zákona o informačních systémech

Touto variantou by došlo k harmonizaci tuzemského právního řádu s právním řádem Evropské unie, avšak právní úprava by byla nepřehledná, což by mohlo zvyšovat administrativní náklady na straně povinných subjektů.

Varianta III.: nová právní úprava

Náklady na novou právní úpravu budou spojeny zejména s nutností adaptace na nové požadavky na zajištění přístupnosti internetových stránek a mobilních aplikací, pokud do určité doby povinné subjekty své internetové stránky, či stávající mobilní aplikace neupraví (což je u některých subjektů realizováno, aniž by to právní předpis stanovil tím, že vycházejí z obecných požadavků na přístupnost internetových stránek a mobilních aplikací).

Na straně Ministerstva vnitra vzniknou náklady, které bude nutné vynaložit na posílení personálního zabezpečení této agendy zejména u kontrolní oblasti a sledování přístupnosti internetových stránek a mobilních aplikací.

Mezi přínosy nové právní úpravy lze zařadit to, že povinným subjektům bude umožněno využívat při zajištění přístupnosti internetových stránek a mobilních aplikací modernější technologie než doposud a tyto technologie nebudou svázány současnými již technologicky překonanými pravidly. Výrobci a poskytovatelům technologií a programů v této oblasti dá nová právní úprava jistotu v tom, že pokud jejich produkty budou vyhovovat základním požadavkům na zajištění přístupnosti internetových stránek a mobilních aplikací, budou v této oblasti konkurenceschopné, a to nejen na vnitřním trhu. Osobám se zdravotním postižením dává nová právní úprava jistotu v tom, že budou moci informace a elektronické služby využívat na rovnoprávném základě.

3.2 Náklady

Varianta I: nulová varianta

Tato varianta předpokládá vynaložení následujících finančních prostředků:

Možné náklady na řízení pro porušení unijního práva až po náklady na vynucování přímého účinku neimplementované směrnice.

Varianta II.: novela zákona o informačních systémech veřejné správy

Tato varianta předpokládá vynaložení následujících finančních prostředků:

Možné administrativní náklady na straně povinných subjektů z důvodů nepřehlednosti právní úpravy.

Varianta III.: nová právní úprava

Povinné subjekty je nutné pro určení hospodářských a finančních dopadů rozdělit do dvou kategorií. První kategorie je tvořena těmi povinnými subjekty, které jsou zároveň orgány veřejné správy podle § 1 odst. 1 zákona o informačních systémech (státní orgány a orgány územních samosprávných celků). Druhou kategorií jsou povinné subjekty, které orgány veřejné správy podle zákona o informačních systémech nejsou.

Pro povinné subjekty z první kategorie lze povinnost zajištění přístupnosti internetových stránek dovozovat již dnes. Pravidla, která v současné době stanovuje vyhláška č. 64/2008 Sb., budou však změněna, tudíž bude ze strany povinných subjektů nutné vynaložit určité náklady na dosažení souladu internetových stránek s novými pravidly. Pro povinné subjekty z druhé kategorie se jedná o povinnost novou, s níž se z pochopitelných důvodů pojí vynaložení určitých finančních prostředků. Zajištění přístupnosti mobilních aplikací představuje povinnost zcela novou, na kterou bude nutné vynaložení určitých finančních prostředků ze strany obou kategorií povinných subjektů.

Zajištění přístupnosti internetových stránek a mobilních aplikací nemá vliv na ceny aktuálně poskytovaných a nabízených technologií, neboť velké technologie a systémy (včetně opensource) již v sobě mají zahrnuty požadavky na přístupnost internetových stránek

a mobilních aplikací. Nedá se tedy tvrdit, že předpokládaná hodnota přístupných internetových stránek je vyšší než předpokládaná hodnota internetových stránek, které přístupné nebudou. U budoucích mobilních aplikací je rovněž nutné, aby zadavatel či autor mobilní aplikace bral přístupnost mobilní aplikace v potaz, a zahrnul tak principy do svých požadavků na mobilní aplikaci či na technologii, v níž mobilní aplikaci vytváří, či v níž spravuje její obsah.

Obecně platí, že pokud jsou základní principy a požadavky na přístupnost internetových stránek brány v potaz již při zadání a vývoji internetových stránek, pak nevznikají žádné dodatečné náklady. Pokud nedojde k zohlednění požadavků na přístupnost internetových stránek, mohou náklady vznikat. Je pak na rozsahu konkrétních problémů a nedostatků, jak velké náklady na změny vzniknou. Může se jednat o nulové náklady v případech, kdy postačí pouze změnit několik záležitostí ve zdrojovém kódu šablony, ale může se jednat i o velké náklady spojené s přebudováním renderování stránek uživatelského rozhraní tam, kde jsou nedostatky závažnějšího charakteru. Vzhledem k tomu, že nepřístupnost internetových stránek je faktickou diskriminací vůči osobám se zdravotním postižením, je třeba, aby tyto požadavky byly splněny.

Podobné je to i u mobilních aplikací. Pokud povinný subjekt sám vytváří či zadá vytvoření mobilní aplikace a pokud je hned od počátku součástí zadání a architektury mobilní aplikace soulad s principy a požadavky na přístupnost, pak řešením přístupnosti mobilních aplikací nevznikají další náklady. Ty mohou vzniknout u špatně vytvořených mobilních aplikací v okamžiku nutnosti jejich úpravy. Již dnes ale platí – byť provozovateli platform nepříliš vymáhaná – povinnost vývojářů dodržovat u jednotlivých mobilních platform požadavky na přístupnost aplikace a její obsah.

Na straně Ministerstva vnitra jako gestora této problematiku vzniknou náklady spojené se zajištěním kontrolní činnosti a sledováním plnění požadavků na přístupnost (monitoring) internetových stránek a mobilních aplikací podle podmínek stanovených Evropskou komisí. Také se zvýší nároky na odbornost pracovníků Ministerstva vnitra v souvislosti s kontrolní činností a sledováním plnění požadavků na přístupnost (monitoringem) internetových stránek a mobilních aplikací. Mezi další povinnosti a úkoly lze zařadit spolupráci a sestavování zpráv pro Evropskou komisi, spolupráci s ostatními členskými státy a metodickou činnost v této oblasti. Počítá se tedy s náklady na vznik 2 služebních míst ve 14. platové třídě, což představuje částku 1.545.156 Kč ročně.

Finanční dopady pro podnikatelské prostředí se nepředpokládají, neboť technologie využívané pro tvorbu internetových stránek a mobilních aplikací a jejich obsah již dnes mechanismy přístupnosti využívají. Pro upřesnění dále uvádíme neúplný výčet takových technologií a aplikací:

- redakční systémy pro internetové stránky
- aplikační portálové technologie a portálové aplikace
- rozhraní a portlety agendových informačních systémů řízené portálovou technologií
- webové nástroje pro tvorbu a správu obsahu
- rozhraní důvěryhodných služeb, jako je elektronická identifikace a přístup se zaručenou identitou

- technologie pro elektronické formuláře
- elektronické systémy spisové služby a agendové informační systémy
- kancelářské aplikace
- nástroje pro tvorbu, autorizovanou konverzi dokumentů a vystavování dokumentů v digitální podobě
- mobilní platformy a jejich programovací nástroje a prostředí
- nástroje a aplikace spravující a generující mobilní aplikace
- webové nástroje pro tvorbu a správu webových aplikací

Většina produktů a technologií poskytovaných na trhu již s principy přístupnosti počítá. I tvůrci menších technologií se na takovou povinnost dokáží připravit.

Specifickou otázkou je finanční dopad na kvalifikované správce systémů elektronické identifikace ve smyslu zákona č. 250/2017 Sb., o elektronické identifikaci. Vzhledem k obecné potřebě nediskriminovat a naopak zrovnoprávnit využívání elektronických služeb pro osoby se zdravotním postižením, se povinnost zajistit přístupnost internetových stránek a mobilních aplikací uplatní také ve vztahu ke kvalifikovaným správcům systémů elektronické identifikace. Jak již bylo uvedeno, pokud jsou požadavky na přístupnost internetových stránek a mobilních aplikací brány v úvahu již od počátku přípravy řešení, nevznikají dodatečné náklady. Pokud budou ovšem u těchto zcela klíčových služeb požadavky na přístupnost ignorovány, může to generovat dodatečné náklady poskytovatelům uvedených služeb. To ale v žádném případě nelze považovat za zátěž pro tyto poskytovatele, neboť obecnou povinností je nediskriminovat nikoho v užívání služeb.

3.3 Přínosy

Varianta I: nulová varianta

U této varianty se nepředpokládají žádné přínosy.

Varianta II.: novela zákona o informačních systémech

Současná právní úprava by byla rozšířena, což by oproti variantě III. znamenalo minimalističtější právní úpravu, avšak na úkor srozumitelnosti.

Varianta III.: nová právní úprava

Hlavní přínosy varianty III. se očekávají zejména pro osoby se zdravotním postižením. Pro tyto osoby je přístupnost informací a služeb důležitá, neboť díky ní mohou tyto osoby pracovat s informacemi a službami na rovnoprávném základě. Pro tyto uživatele je často obtížné informace vyhledat a pracovat s nimi, obzvláště pokud tyto informace nejsou technologicky přístupné. Jedná se o uživatele zvláštních asistivních technologií – tyto technologie a programy jim umožňují s informacemi pracovat.

Po zavedení širší povinnosti přístupnosti pro internetové stránky a mobilní aplikace se těmto uživatelům rozšíří možnost rovnoprávného přístupu k informacím a službám, což naplňuje nejen principy governance accessibility, ale je to plně v souladu i s mezinárodní

Úmluvou o právech osob se zdravotním postižením a se sociálními strategiemi České republiky.

U povinných subjektů dojde k posílení právní jistoty v tom, že pokud naplní požadavky na zajištění přístupnosti internetových stránek a mobilních aplikací, splní svoji povinnost takovým způsobem, že se svých práv osoby se zdravotním postižením nebudou domáhat v diskriminačních, správních či soudních sporech. Těmto subjektům také nová právní úprava přinese větší možnosti využívat při zveřejňování informací modernější technologie než doposud, neboť dojde k nahrazení již téměř technologicky překonaných pravidel přístupnosti modernějšími principy a požadavky zohledňujícími aktuální trendy.

Neopomenutelným přínosem je sjednocení podmínek a požadavků na zajištění přístupnosti internetových stránek a mobilních aplikací v rámci trhu Evropské unie, což přinese větší jistotu výrobcům a poskytovatelům technologií, typicky redakčních systémů pro internetové stránky, internetových aplikačních platform, nebo technologií pro správu mobilních aplikací, a to včetně jejich obsahu.

U určitých specifických oblastí komunikace osob s veřejnou správou a využívání jejích služeb, jako je elektronická identifikace, elektronické podání, práce s údaji vedenými v informačních systémech veřejné správy prostřednictvím zřizovaného Portálu občana, Portálu veřejné správy, či dalších resortních i obecních portálů, dojde ke zlepšení možnosti a schopnosti osob využívat elektronické služby veřejné správy, a to zcela samostatně.

4. Návrh řešení

4.1 Stanovení pořadí variant a výběr nejvhodnějšího řešení

Varianta III.: nová právní úprava

Při vyhodnocování variant řešení byla zohledněna povinnost transpozice směrnice a potřeba naplnění jejího záměru, tedy zajištění přístupnosti internetových stránek a mobilních aplikací. Vzhledem k nutnosti transpozice směrnice nelze akceptovat nulovou variantu.

Při zvažování obou zbývajících variant, tedy novelizace příslušných ustanovení zákona o informačních systémech a tvorbou zcela nového zákona obsahujícího dílčí novelizaci zákona o informačních systémech veřejné správy, bylo přihlíženo jednak k důležitosti a významu této problematiky, jednak ke srozumitelnosti právního předpisu. Proto bylo po důkladném zvažování rozhodnuto připravit návrh nového zákona.

Nový zákon přináší tři hlavní výhody:

- ukazuje důležitost a význam problematiky přístupnosti internetových stránek a mobilních aplikací ve veřejné správě, a tím i důraz na naplňování potřeb cílové skupiny osob se zdravotním postižením,
- zpřehledňuje právní prostředí tím, že v jednom zákoně stanoví obecné povinnosti přístupnosti internetových stránek a mobilních aplikací pro povinné subjekty,
- dává do budoucna základ pro rozšiřování právního rámce i pro další oblasti přístupnosti.

Návrhem nového zákona dojde k nahrazení dosavadních ustanovení zákona o informačních systémech veřejné správy. Vyhláška č. 64/2008 Sb. bude zrušena. Vzorové prohlášení o přístupnosti bude stanoveno prováděcím aktem Evropské komise a bude zveřejněno na internetových stránkách Ministerstva vnitra.

Zvolené řešení a obecně rozvoj přístupnosti internetových stránek a mobilních aplikací jsou jedním ze základních principů eGovernmentu na úrovni Evropské unie, konkrétně se jedná o přímé naplnění principu č 1: „Přístupnost a dostupnost/Inclusiveness and accessibility especially for people with disabilities“.

Varianta II.: novela zákona o informačních systémech veřejné správy

Touto variantou by došlo k harmonizaci právního řádu České republiky s právním řádem Evropské unie, avšak právní úprava by byla nepřehledná, což by mohlo zvyšovat administrativní náklady na straně povinných subjektů.

Varianta I: nulová varianta

Tato varianta by mohla být vnímána jako neprovedení právní úpravy Evropské unie v tuzemském právním řádu se všemi souvisejícími náklady od nákladů na řízení pro porušení unijního práva až po náklady na vynucování přímého účinku neimplementované směrnice.

5. Implementace a vynucování

Od roku 2012 funguje při Ministerstvu vnitra Pracovní skupina pro přístupnost informací, v níž jsou jak odborníci Ministerstva vnitra, tak i nezávislí experti a odborníci na přístupnost. V rámci této pracovní skupiny, ale pochopitelně i mimo ni, se oblast přístupnost sleduje a aktivně řeší. Touto problematikou se po odborné stránce zabývá také Odborná pracovní skupina pro přístupnost veřejné správy a veřejných služeb zřízená pod Vládním výborem pro zdravotně postižené občany. S návrhem nové právní úpravy se rozšiřuje okruh povinných subjektů, kterým vznikne povinnost zajištění přístupnosti internetových stránek a mobilních aplikací. Bude nutno počítat s tím, že se na straně Ministerstva vnitra zvýší kontrolní činnost. Samotná kontrolní činnost by se obecně měla řídit u povinných subjektů principy kontrolování v rámci veřejné správy.

Právo na přístupnost je zakotveno jednak v mezinárodních Úmluvách, jimiž je Česká republika vázána, a to konkrétně v přímo aplikovatelné smlouvě vyhlášené ve Sbírce mezinárodních smluv pod č. 10/2010 Sb. m. s., Úmluva o právech osob se zdravotním postižením, a také v českém právním řádu, například v zákoně č. 198/2009 Sb. nebo v zákoně č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů. Nepřístupnost informací a služeb již nyní zakládá možnost bránit se omezení práv osob se zdravotním postižením, například prostřednictvím institutu veřejného ochránce práv.

6. Přezkum účinnosti

Směrnice počítá s tím, že v období 5 let od schválení se přistoupí ke zhodnocení transpozice směrnice do právních řádů členských států a diskusi členských států, případně

že dojde k revizi směrnice. Toto období připadá na rok 2021. Lze očekávat, že po zhodnocení a revizi směrnice ze strany Evropské unie dojde i k případné revizi právní úpravy přístupnosti internetových stránek a mobilních aplikací na území České republiky.

K další revizi a možnému rozšíření právní úpravy v rámci právního řádu České republiky zřejmě dojde po projednání a schválení návrhu „směrnice Evropského parlamentu a Rady o sblížení právních a správních předpisů členských států týkajících se požadavků na přístupnost u výrobků a služeb” tedy tzv. „European accessibility act”, který nejspíše přinese potřebu rozšířit některé obecné principy zejména v oblasti technické přístupnosti služeb a výrobků, a je možné, že bude částečně transponována také novelou předkládaného zákona o přístupnosti internetových stránek a mobilních aplikací.

7. Konzultace a zdroje dat

Při sestavování hodnocení dopadů regulace a při tvorbě samotného zákona probíhaly konzultace se subjekty zapojenými v neformální pracovní skupině pro přístupnost informací a v pozdějších stádiích i s dalšími subjekty, které reagovaly na žádost o součinnost ze strany Ministerstva vnitra.

Klíčové byly konzultace se zástupci zdravotně postižených, aby byly primárně naplněny jejich potřeby a požadavky. V této věci probíhaly konzultace s Národní radou osob se zdravotním postižením, Sjednocenou organizací nevidomých a slabozrakých, Organizací ASNEP, Laboratoří přístupnosti Iniciativy informatiky pro občany, ATIS fórem, Governance accessibility fórem, Masarykovou univerzitou v Brně a také s nezávislými odborníky na oblast přístupnosti, kteří se buď na tvorbě nového zákona přímo neformálně podíleli, nebo s nimi byla celá oblast konzultována.

Oblasti přístupnosti informací a služeb se dlouhodobě věnuje také Odborná skupina pro přístupnost veřejné správy a veřejných služeb při Vládním výboru pro zdravotně postižené občany, v níž jsou taktéž zastoupeni odborníci klíčových resortů i organizací zdravotně postižených.

Dále probíhaly konzultace s partnery v oblasti digitální ekonomiky a digitální agendy sdruženými v rámci Výboru pro digitální ekonomiku. Tyto konzultace probíhaly v souladu s úkoly uloženými Akčním plánem pro rozvoj digitálního trhu.

8. Kontakt na zpracovatele

Michal Rada, Ministerstvo vnitra, e-mail: michal.rada@mvcv.cz

Martin Kraus, Ministerstvo vnitra, e-mail: martin.kraus@mvcv.cz